

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 58 0 Rs 284917 25 Rev
Sarajevo, 02.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Gorana Nezirovića, kao predsjednika vijeća, Sanje Jaramaz-Dedić i Sanele Kovač-Grabonjić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hercegovačko-neretvanski kanton, Vlada HNK, Ministarstvo obrazovanja, kulture i sporta, Ulica Stjepana Radića 3., Mostar, koga zastupa Kantonalno javno pravobranilaštvo HNK, protiv tuženih 1. Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni odbor HNK Mostar, Ulica Braće Fejića broj 39., 2. Unija neovisnih sindikata Srednjih škola HNK Mostar, Ulica Kralja Tomislava broj 2., 3. Sindikat učitelja u HNK Mostar, Ulica Kralja Tomislava broj 1. i 4. Savez Samostalnih sindikata BiH, Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Kantonalni odbor SSVOONK-a BiH, HNK, Ulica Braće Fejića b.b., Mostar, koje zastupa punomoćnik Sadudin Zaklan, advokat iz Mostara, radi poništenja odluka i zabrane organizovanja i provođenja štrajka, odlučujući o reviziji tuženih protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 58 0 Rs 284917 25 Rsž od 13.02.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj 02.10.2025. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Revizija se dopušta i usvaja u pogledu četvrtog i petog postavljenog pitanja, drugostepena presuda ukida i predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

O troškovima postupka u povodu revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

U odnosu na ostala postavljena pitanja revizija se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Mostaru broj 58 0 Rs 284917 24 Rs od 20.12.2024. godine odlučeno je:

„Poništavaju se kao nezakonite Odluka o Najavi Generalnog štrajka Unije Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a od 15.5.2024. godine (broj prijemnog pečata Vlade HNŽ-a 01-1-451 182/24), Akt Saveza Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijski odbor SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanskog županije broj: 07-01-55/24 od 22.05.2024. godine predmet Najava štrajka, Akt Sindikata učitelja u HNŽ/K broj Ur: 23-08- I/24 od 23.08.2024. godine predmet Najava generalnog štrajka, Akt Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko neretvanske županije Mostar broj: 40/24 od 23.08.2024.godine pod nazivom Najava štrajka sa odlukom o organizaciji i stupanju u štrajk radnika u ustanovama osnovnog obrazovanja i odgoja na području Hercegovačko-neretvanske županije broj 39/24 od 23.08.2024. godine.

Poništavaju se kao nezakoniti: akt broj 21-1 1-1/24 od 21.11.2024. godine Sindikata učitelja u HNŽ/K sa predmetom Obavijest o nastavku generalnog štrajka, akt broj 63/24 od 21.11.2024. godine Samostalnog sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja F BiH, Županijski odbor HNŽ pod nazivom obavijest, akt broj 07-01-85/24 od 21.11.2024. godine Saveza samostalnih sindikata BiH - Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH pod nazivom obavještenje, Županijski odbor SSVOONK-a BiH, HNŽ) i Obavijest Sindikata srednjih škola (broj prijemnog pečata Ol -34-1892/24-12) od 21.11.2024. godine.

Zabranjuje se daljnje provođenje štrajka tuženim Uniji Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a, Savezu Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijskom odboru SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanske županije, Sindikatu učitelja u HNŽ/K i Samostalnom sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko-neretvanske županije Mostar najavljeni Odlukom o Najavi Generalnog štrajka Unije Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a od 15.05.2024. godine (broj prijemnog pečata Vlade HNŽ-a 01-I -451 182/24), Aktom Saveza Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijski odbor SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanskog kantona broj: 07-01-55/24 od 22.05.2024. godine predmet Najava štrajka, Aktom Sindikata učitelja u HNŽ/K broj Ur: 23-08-1/24 od 23.08.2024. godine predmet Najava generalnog štrajka, Aktom Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko-neretvanske županije Mostar broj: 40/24 od 23.08.2024 godine pod nazivom Najava štrajka sa odlukom o organizaciji i stupanju u štrajk radnika u ustanovama osnovnog obrazovanja i odgoja na području Hercegovačko-neretvanske županije broj 39/24 od 23.08.2024. godine započetog dana 26.11.2024.godine iz razloga što nije najavljen, organiziran i ne vodi se u skladu sa Zakonom o štrajka, pa se istima nalaže da omoguće nesmetano i redovno odvijanje nastavnog procesa u Osnovnim i Srednjim školama na području Hercegovačko-neretvanske županije.

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno nadoknade troškove postupka u iznosu od 840,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 58 0 Rs 284917 25 Rsž od 13.02.2025. godine žalba tuženih je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude reviziju su blagovremeno izjavili tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Pozivajući se na odredbu člana 237. stav 3. i stav 4. tačka 1. Zakona o parničnom postupku predlažu da ovaj sud reviziju dopusti i usvoji, te drugostepenu presudu preinači tako da odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova cijelog postupka ili da ukine presudu i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelj je predložio da se revizija odbaci ili odbije.

Prema odredbi člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP) Vrhovni sud Federacije može, izuzetno, dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

¹ „Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Odredbom člana 241. stav 2. ZPP propisano je da u povodu revizije iz člana 237. stav 3. ovog zakona, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo, uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Tuženi su u reviziji postavili sljedeća pitanja:

1. Da li je sud postupio protivno odredbama ZPP kada je raspravljao i donio odluku o dijelu tužbenog zahtjeva kojeg je tužitelj naknadno preinačio ukoliko tokom postupka do zaključenja glavne rasprave sud nikada nije donio odluku o preinačenju tužbenog zahtjeva niti je isti „prinio na znanje“ već je donio rješenje u kojem je naznačio da će odluku o preinačenju tužbenog zahtjeva donijeti i ostalim prigovorima donijeti prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari?
2. Da li je sud nedonošenjem odluke o preinačenju tužbenog zahtjeva tužitelja raspravljao i odlučivao o nepostojećim tužbenim zahtjevima u ovom predmetu?
3. Da li je sud bio dužan odbaciti tužbeni zahtjev u odnosu na tuženog koji u tužbi i tokom trajanja cijelog postupka pred prvostepenim i drugostepenim sudom bio pogrešno označen kao „Unija neovisnih sindikata srednjih škola HNŽ“ ukoliko su tuženi tokom postupka isticali prigovor pasivne legitimacije u odnosu na tog tuženog, a ispravan naziv udruženja kojeg je tužitelj vjerovatno htio tužiti je „Sindikat srednjih škola HNŽ“?
4. Da li je drugostepeni sud pogrešno tumačio odredbu člana 12. stav 2. (Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova F BiH) odnosno odredbu člana 6. Zakona o štrajku i odredbu člana 156. Zakona o radu kada je u svojoj presudi utvrdio kao nezakonito postupanje tuženih jer nisu ispunili uslov propisan navedenim odredbama na način da umjesto što su tražili od tužitelja da odredi miritelja sa liste trebali su se obratiti federalnom ministarstvu da sa federalne liste odredi miritelja?
5. Da li činjenica da tuženi u obavijestima o održavanju štrajka koje su uputili nadležnom Ministarstvu unutrašnjih poslova HNK-a nisu naveli adrese osnovnih srednjih škola u HNK-a u kojima će se održavati štrajk, predstavlja povredu odredbe člana 4. Zakona o štrajku odnosno ukoliko i predstavlja da li iste povlače prekršajnu odgovornost odnosno da li iste predstavljaju razlog koji bi štrajk činio nezakonitim?

Kao razlog važnosti tuženi navode da su postavljena pitanja od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima jer se na području HNK i drugih kantona kao i F BiH vodi više sporova koji za predmet imaju preispitivanje odluka o pravu na štrajk.

Ovaj revizijski sud je odlučio dopustiti reviziju u pogledu postavljenih pitanja pod rednim brojem četiri i pet, jer cijeni da je riječ o pitanjima o čijem rješenju zavisi odluka u konkretnom sporu i da je dopuštanje i razmatranje predmetne revizije po postavljenim pitanjima bitno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u smislu člana 237. stavak 4. ZPP. Općepoznata je činjenica da se na području HNK-a vodi više sporova u kojima se ispituje zakonitost odluka o štrajku i da se radi o sporovima koji su od javnog značaja, da u pogledu navedenih pitanja ovaj revizijski sud nije zauzeo shvatanje i da ukoliko se revizija ne bi prihvatila, postoji opasnost da bi moglo doći do pogrešnog tumačenja odredbi Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova i Zakona o štrajku.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za poništenje odluka tuženih o najavi štrajka, poništenju odluka tuženih o nastavku štrajka kao i zabrana provođenja štrajka.

U postupku pred nižestepenim sudovima je utvrđeno sljedeće činjenično stanje:

- da su tuženi tužitelju najavili štrajk u pismenom obliku deset dana prije početka štrajka, da su navedeni razlozi za štrajk, dan i vrijeme početka štrajka, da su imenovani štrajkački odbori, da su navedeni poslovi koji predstavljaju minimum poslova procesa rada određeni Kolektivnim ugovorom za djelatnost osnovnog obrazovanja HNK i Kolektivnim ugovorom za djelatnost srednjeg obrazovanja HNK;
- da su tuženi o vremenu i mjestu održavanja štrajka obavijestili Ministarstvo unutrašnjih poslova da će se štrajk provoditi u osnovnim i srednjim školama na prostoru HNK koje izvode nastavu na bosanskom odnosno hrvatskom nastavnom programu;
- da je tužitelj obavijestio tužene da na području HNK ne postoji lista miritelja;
- da su tuženi prije početka štrajka pokrenuli postupak mirenja i tražili imenovanje miritelja sa federalne liste miritelja;
- da je tužitelj dopisom od 02.07.2024. godine obavijestio tužene da ne postoje uslovi za pokretanje procedure za formiranje mirovnog vijeća.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev nalazeći da nije okončan postupak mirenja i nisu ispunjeni uslovi iz člana 6. Zakona o štrajku i 156. stav 3. Zakona o radu zbog čega je štrajk nezakonit. U odnosu na obavezu tuženih da o vremenu i mjestu održavanja štrajka obavijeste Ministarstvo unutrašnjih poslova (član 4. Zakona o štrajku) prvostepeni sud smatra da obavijest koju su tuženi uputili Ministarstvu unutrašnjih poslova HNK da će se štrajk provoditi u osnovnim i srednjim školama na prostoru HNK koje izvode nastavu na bosanskom odnosno hrvatskom nastavnom programu ne znači da su lokacije svih škola dobro poznate MUP HNK i da su tuženi morali navesti tačne adrese škola kako bi nadležni organ mogao djelovati u skladu sa svojim ovlastima u slučaju potrebe. Prvostepeni sud takođe smatra da nisu u cijelosti ispunjeni uslovi iz člana 5. Zakona o štrajku u pogledu postizanja sporazuma o poslovima koji se ne mogu prekidati za vrijeme štrajka.

Drugostepeni sud je prihvatio kao pravilne i potpune činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda u pogledu ispunjenosti uslova za zakonitost štrajka iz člana 4. i 6. Zakona o štrajku, odnosno da nije okončan postupak mirenja i da je obavijest poslana ministarstvu unutrašnjih poslova uopštena jer nisu navedene adrese svih škola. Drugostepeni sud smatra da su se tuženi trebali obratiti federalnom ministarstvu da odredi miritelja, a ne tražiti od tužitelja da sa federalne liste odredi miritelja obzirom da ga određuje federalni, a ne kantonalni ministar u smislu odredbe člana 12. stav 2. Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova. U pogledu ispunjenosti uslova iz člana 5. Zakona o štrajku drugostepeni sud ne prihvata zaključak prvostepenog suda da ovaj uslov nije ispunjen i zaključuje da je postignut sporazum o poslovima koji se ne mogu prekidati za vrijeme štrajka.

Osnovano se revizijom dovodi u pitanje zaključak nižestepenih sudova da nije ispunjen uslov iz člana 6. Zakona o štrajku jer nije okončan postupak mirenja i da je obavještenje upućeno ministarstvu unutrašnjih poslova iz člana 4. Zakona o štrajku uopšteno.

Odredbom člana 156. stav 2. i 3. Zakona o radu² propisano je da se štrajk može organizovati samo u skladu sa Zakonom o štrajku, pravilima sindikata o štrajku i kolektivnim ugovorom i da ne može početi prije okončanja postupka mirenja.

² Službene novine FBiH broj: 26/2016, 89/2018, 23/2020-odluka US, 49/2021-dr zakon 103/2021-dr. zakon i 44/2022

Odredbom člana 75. stav 1. Kolektivnog ugovora za djelatnost osnovnog odgoja i obrazovanja u HNK propisano je da kolektivni radni spor, koji se ne može riješiti pregovaranjem ugovornih strana, rješava Mirovno vijeće u postupku mirenja, sukladno Zakonu o radu. Odredba člana 77. Kolektivnog ugovora propisuje da radi zaštite i ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava i interesa koji se ne mogu riješiti pregovorima sa poslodavcem, niti drugim mjerama, radnici u osnovnim školama mogu, na poziv sindikata, organizirati štrajk, pod uvjetima i na način utvrđen Zakonom o radu, Zakonom o štrajku i ovim kolektivnim ugovorom.

Odredbom člana 6. stav 1. Zakona o štrajku³ propisano je da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirenja predviđenog u Zakonu o radu odnosno prije provođenja drugog načina mirnog rješavanja spora o kojem su se strane sporazumjele. Stav 2. propisuje da postupak mirenja iz stava 1. ovog člana ne može trajati duže od pet dana od dana dostavljanja zahtjeva mirovnom vijeću.

Odredbom člana 6. stav 1. Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova⁴ (dalje ZMRRS) propisano je da u slučaju kolektivnog radnog spora iz člana 2. tačka f) ovog zakona (kolektivnog radnog spora između ostalog i u vezi sa zaključenjem i primjenom kolektivnog ugovora), ako strane nisu dogovorile način mirnog rješavanja spora, provodi se postupak mirenja u skladu sa ovim zakonom.

Odredbe člana 9. stav 1. i 2. ZMRRS propisuju da mirovno vijeće za teritoriju Federacije sastoji se od tri člana: po jednog predstavnika strana u individualnom, odnosno kolektivnom sporu, kao i jednog predstavnika - miritelja kojeg izaberu strane u sporu sa Liste koju utvrđuje u skladu sa ovim zakonom federalni ministar, a koji obavlja poslove predsjedavajućeg mirovnog vijeća, da ga rješenjem formira federalni ministar, u skladu sa ovim zakonom, u roku dva dana od izbora miritelja iz člana 12. ovog zakona.

Odredbom člana 10. ZMRRS propisano je da se formiranje mirovnog vijeća za područje kantona, njegov sastav, način rada i druga pitanja koja se odnose na rad tog vijeća uređuju se propisom kantona. Članom 33. propisano je da do donošenja propisa iz člana 10. i člana 18. stav (10) ovog zakona na formiranje mirovnog i arbitražnog vijeća za područje kantona, njegov sastav, način rada i druga pitanja koja se odnose na rad tih vijeća primjenjuju se odredbe ovog zakona.

Odredbom člana 11. ZMRRS propisano je da se postupak mirnog rješavanja pokreće podnošenjem prijedloga Ministarstvu, da ako je prijedlog podnijela jedna od strana u sporu Ministarstvo će odmah po prijemu prijedloga taj prijedlog dostaviti drugoj strani i pozvati je da se u roku pet dana od dana prijema prijedloga izjasni da li prihvata mirno rješavanje spora i o tom izjašnjenju kao i u slučaju kada se druga strana u sporu ne izjasni o prihvatanju prijedloga, Ministarstvo obavještava stranu koja je podnijela prijedlog za mirno rješavanje spora. U slučaju da druga strana prihvati prijedlog za mirno rješavanje spora dužna je u izjašnjenju dostaviti i podatke o svom predstavniku iz člana 9. ovog zakona.

Odredba člana 12. ZMRRS propisuje da miritelja sporazumno biraju strane u individualnom, odnosno kolektivnom sporu sa Liste u roku tri dana od dana prihvatanja pojedinačnog prijedloga o čemu odmah obavještavaju Ministarstvo, a ako strane u individualnom, odnosno kolektivnom sporu sporazumno ne odrede miritelja određuje ga federalni ministar u roku tri dana od isteka roka iz stava (1) ovog člana.

³ Službene novine F BiH broj 14/00

⁴ Službene novine F BiH broj 49/21

Iz citiranih zakonskih odredbi proizilazi da je provođenje postupka mirenja prije započinjanja štrajka jedan od uslova za zakonitost istog, kao i da je jasna intencija zakonodavca da se kolektivni radni sporovi prvenstveno rješavaju pregovaranjem i mirnim putem. U slučaju da strane nisu dogovorile način mirnog rješavanja spora, provodi se postupak mirenja u skladu sa odredbama zakona ZMRRS.

ZMRRS propisuje postupak mirenja, ali tim zakonom niti drugim navedenim propisima nije regulisana situacija u slučaju kada jedna od strana u kolektivnom radnom sporu ne prihvati ili ne želi postupak mirenja i nisu propisane posljedice takvog postupanja.

Shodno odredbama člana 11. ZMRRS, tuženi su, da bi ostvarili pretpostavke za dopuštenost štrajka, pokrenuli postupak mirenja i tražili imenovanje miritelja sa federalne liste miritelja, jer su ranije od strane tužitelja obaviješteni da kantonalna lista nije formirana. U odgovoru na prijedlog za mirno rješavanje kolektivnog radnog spora tužitelj dopisom od 02.07.2024. godine obavještava tužene da ne postoje uslovi za pokretanje procedure za formiranje mirovnog vijeća i doslovno navodi „Smatramo kako u ovom trenutku ne postoje uvjeti za pokretanje štrajka niti za pokretanje procedure za formiranje Mirovnog vijeća sukladno važećem Zakonu o mirnom rješavanju radnih sporova i Zakona o štrajku, zbog toga što Vlada HNŽ/K ispunjava obaveze iz važećeg Kolektivnog ugovora za djelatnost osnovnog odgoja i obrazovanja u HNŽ/K.“

Iz ovakvog postupanja tužitelja logički se nameće zaključak da tužitelj nije prihvatio postupak mirenja, pa iako zakonom to nije izričito propisano u ovakvoj situaciji moralo bi se smatrati da je postupak mirenja okončan i to neuspješno i da je ispunjen uslov iz člana 6. Zakona o štrajku u pogledu obaveze provođenja postupka mirenja.

Svako drugačije tumačenje odredbi ZMRRS predstavljalo bi za tužene uskraćivanje slobode organizovanja – prava na štrajk koje je zagarantovano Ustavom BiH, Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i nizom međunarodnih dokumenata (čl. 6. Europske socijalne povelje iz 1961. godine, član 8. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine, Konvencija 87 i 98 Međunarodne organizacije rada).

Pravo na slobodu udruživanja i okupljanja iz kojeg se izvodi pravo na organizovanje štrajka predstavlja jedno od osnovnih sredstava putem kojeg radnici i njihove organizacije mogu promovirati i braniti svoje ekonomske i socijalne interese, a države članice obavezne su osigurati pravo na štrajk koje se ostvaruje prema zakonima svake zemlje.

U okolnostima konkretnog slučaja posebno treba imati u vidu da je jedna od strana u kolektivnom radnom sporu nadležno ministarstvo, koje djeluje u sastavu Vlade HNK koja je izvršna vlast tužitelja, a upravo su nadležni organi kantona prema odredbi člana 10. ZMRRS bili dužni donijeti propise o formiranju mirovnog vijeća za područje kantona. Propuštajući da postupi po zakonskoj obavezi donošenja propisa o formiranju mirovnog vijeća i neformirajući kantonalnu listu miritelja, a odbijajući sam postupak mirenja u konkretnom slučaju nadležno ministarstvo tužitelja je faktički onemogućilo tužene na organizovanje zakonitog štrajka i uskratilo im jedno od osnovnih ljudskih prava.

Zbog toga se osnovano revizijom ukazuje da je pogrešan zaključak nižestepenih sudova da su tuženi odgovorni za neprovođenje postupka mirenja jer se nisu obratili Federalnom ministarstvu da postavi miritelja sa federalne liste. Čak i slučaju kada bi se prihvatilo da je tužitelj prihvatio prijedlog za mirenje, u okolnostima konkretnog slučaja, nadležno ministarstvo, ukoliko je smatralo da ne može postaviti miritelja sa federalne liste moralo je ili predmet uputiti

nadležnom Federalnom ministarstvu ili o tome obavijestiti tužene i uputiti ih na federalno ministarstvo, što je u konkretnom slučaju izostalo.

Odredbom člana 4. Zakona o štrajku, između ostalog je propisano da je organizator štrajka o vremenu i mjestu održavanja štrajka obavijestiti nadležno ministarstvu unutrašnjih poslova. Prema stajalištu ovog suda ova obaveza je ispunjena u slučaju kada je ministarstvo unutrašnjih poslova obavješteno da će se štrajk održavati u svim osnovnim i srednjim škola u HNK koje izvode nastavu na bosanskom odnosno hrvatskom programu bez pojedinačnog navođenja lokacija tih škola. Ovo iz razloga jer nadležno ministarstvo, nakon prijema obavijesti, od tuženih nije tražilo bilo kakvo pojašnjenje o lokacijama na kojima će se štrajk održati što znači da je ovom ministarstvu obavijest tuženih iz člana 4. Zakona o štrajku bila jasna i određena.

Na osnovu navedenog drugostepeni sud je zbog pogrešnog pristupa rješavanju spora propustio utvrditi ostale uslove od kojih zavisi zakonitost štrajka, zbog čega je primjenom odredbe člana 250. stav 2. ZPP odlučeno kao u stavu jedan izreke ove revizijske odluke.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku za koju će dati potpune i pravilne razloge, imajući pri tome u vidu pravne stavove iznesene u ovoj revizijskoj odluci. Drugostepeni sud je pri tome dužan da na stranačku sposobnost drugotuženog i zastupanje pazi po službenoj dužnosti (član 221. ZPP).

Ukidanje odluke o glavnoj stvari povlači za sobom i ukidanje odluke o troškovima parničnog postupka, o kojima će sud ponovo odlučiti uz glavnu stvar, imajući u vidu troškove ranijeg i novog postupka, kao i troškove po reviziji (član 397. stav 3. ZPP).

U odnosu na ostala postavljena pitanja (1 do 3), kada bi se njima i mogao dati značaj pitanja iz člana 237. stav 4. ZPP, revizija ne bi bila dopuštena, jer ne ispunjava drugu kumulativnu pretpostavku za dopuštenost – razlog važnosti.

Revidenti postavljajući navedena pitanja, ne iznose niti jedan razlog u smislu odredbe člana 237. stav 4. ZPP zbog kojeg bi ta pitanja bila važna ne samo za odluku u ovoj pravnoj stvari, već i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Na osnovu navedenog revizija u odnosu na pitanja pod brojem jedan do tri nije dopuštena u smislu odredbi člana 237. stav 2. ZPP, zbog čega je istu valjalo odbaciti primjenom odredbe člana 247. stav 4. i 5. istog zakona i odlučiti kao u stavu tri ove revizijske odluke.

Predsjednik vijeća
Goran Nežirović, s.r.